ECONOMISCHE BERICHTEN EN NALEZINGEN.

Aan
de Redactie van De Economist.

Geachte Redactie,

Aan het slot van zijne in de Maart-aflevering van De Economist voorkomende aankondiging van mijn geschrift: Mr. N. G. PIERSON'S Muntleer en „Muntpolitiek“, richt die Schrijver tot mij een tweeledig verzoek, in de eerste plaats: „om wat meer zorg bij het overnemen mijner woorden; blz. 10 staan op vier regels twee fouten, beide zinstorend.“

Op die blz. regel 3 van boven is inderdaad onopgemerkt gebleven en door mij en door dengene die mij in het corrigeeren der drukproeven heeft bijgestaan, de drukfout: „nemen“ voor „noemen“, terwijl, ten gevolge van een schrijffout in de kopy, aldaar bl. 3 en 4 te lezen staat: „waardeverhoudingen“ in de plaats van „waardeveranderingen.“

De heer Pierson ziet den zin dien de aangehaalde plaats voor hem heeft, door die beide misstellingen gestoord. Dit legde mij den plicht op ze aan te wijzen en te verbeteren, in voege als door middel van een verbeterblad is geschied.

Ik heb echter ook het recht, geachte Redactie, U te verzoeken dit schrijven in uwe eerstvolgende aflevering te willen opnemen. Want het verzoek van den heer Pierson, zooals het tot mij werd gericht, moet op velen uwer lezers den indruk hebben gemaakt van eene vermaning om zich met aanhalingen geen vrijheden te veroorloven.

Vergun mij U tevens eenige exx. van het verbeterblad ter beschikking te stellen, onder mededeeling dat het, voor allen die in het bezit zijn van mijn geschrift, gratis verkrijgbaar

is bij den uitgever, C. L. Van Langerhuijsen te Amsterdam, en den ondergeteekende.

Hoogachtend heb ik de eer mij te noemen

's-Gravenhage,

Uw Dw.

26 Maart 1897.

ROCHUSSEN.

De Ombilienkolen. Voor korten tijd berichtten sommige Indische bladen dat de Ombilienmijn niets meer opbracht. Wel vermeldde kort daarop de „Sumatra Courant“ dat dit bericht „kant noch wal“ raakte (zie „Vaderland van 6 April), maar bijzonderheden ontbraken. Deze nu kunnen wij geven. Wij mogen daarvoor gebruik maken van ons door den heer IJserman, gewezen chef dier kolenexploitatie, verstrekte, uit officieele bronnen geputte, hem uit Indië toegezonden cijfers, waaruit gelukkig het volkomen ongegronde van die alarmeerende berichten blijkt.

In 1894 bedroeg de kolenproductie in tonnen 72451, in 1895 107.864, in 1896 126.282, in Januari en Februari 1897 11.033 en 10.289 ton.

Wat de uitgaven in het kolenveld betreft, de totaalkosten der kolen daalden van f 438.180,28 in 1895 tot f 400.715,30 in 1897, of de totaalkosten per ton van f 4.07 tot f 3.17.

Wat de werkkrachten betreft, in 1895 bedroeg de sterkte van het Europeesch personeel 23, in 1896 25 man. In 1895 waren gemiddeld dagelijks op het werk 1378 dwangarbeiders en 114 vrije lieden. In 1896 waren die cijfers 1284 en 91, in Januari 1897 1.339 en 87 in Februari jl. 1337 en 81. In 1895 was de hoofdelijke productie per dag 0.242, in 1896 0.314 ton

Meerdere cijfers achten wij onnoodig. De gegevene vullen op niet onbelangrijke wijze die in het Koloniaal Verslag aan omdat zij van recenter datum zijn.

Er blijkt uit dat het niet alleen onwaar is, wat ook hoogst onwaarschijnlijk klonk, dat de Ombilienmijn niets meer opbrengt, maar dat de productie gestadig toeneemt en de productiekosten steeds minder worden.

De bladen, welke het onjuiste, trouwens reeds spoedig in Indië zelf weersproken bericht overnamen, vooral die welke daaruit stof putten voor min gunstige beschouwingen, zullen

nu, mag worden vertrouwd, ook wel de hierboven gegeven juistere cijfers onder de aandacht hunner lezers brengen.

Na in „de Economist” van Augustus 1896, blz. 609, melding te hebben gemaakt van sommige ongunstige berichten omtrent „de gouvernements-Ombilien-kolenontginning op Sumatra,” was het ons een genoegen thans op de boven gegeven, van vooruitgang getuigende cijfers te kunnen wijzen.

QUARLES VAN UFFORD.